

به مناسبت آزادی خرمشهر

پاینده ایران

هم میهنان :

خرمشهر آزاد شد . ارتش رژیم مزدور و خونخوار بعث متلاشی شد . پرچم داران قادسیسه - دوم !!! یا دسته دسته تسلیم شدند ، یا چون موشهای وحشتزده به آن سوی اروند رود گریختند رویای جوجه فاشیست های بغداد ، برای ایجاد یک ، « وطن بزرگ عربی » تحت حمایت امپریالیسم و استعمار ، در کرانه های اروند رود مدفون گردید .

پیروزی ایران در خرمشهر ، بدون تردید بزرگترین پیروزی نظامی ایران در تاریخ معاصر است این پیروزی در سایه ی وحدت ملت و ارتش به وجود آمد ، یعنی نیروئی که می تواند و باید سازنده ایران آینده نیز باشد . در این پیروزی همه ی نسل های ایرانی ، از کودک دبستانی گرفته تا پیران کهن ، با نثار خون خود شرکت کردند . اگر بسیاری از میهن پرستان امکان نیافتند که مستقیماً در جبهه حاضر باشند ، گناه از رهبران استبداد سیاه است که امروز به ناحق قدرت تکیه زده اند گردانندگان استبداد سیاه ، چه آنها که در تهران هستند و چه آنها که گریخته اند ، کمترین سهمی در پیروزی بزرگ ملت و ارتش ایران ندارند . آنها به این پیروزی اعتقاد نداشتند و از روز اول جنگ ، این ساز را سرداده بودند که آب و خاک معنا و مفهومی ندارد و میهن پرستی ، نوعی بت پرستی است !

این مقاومت ملت و ارتش بود که در مرحله ی اول ، پیشرفت قوای صدام مزدور را سد کرد و در مرحله ی دوم ، مهاجمان را تار و مار کرد . اکنون همه می دانیم که گردانندگان استبداد سیاه در همان ساعات اول جنگ ، فرمان تخلیه خرمشهر را صادر کردند . این مردم خرمشهر و دیگر رزمندگان داوطلب بودند که درکنار ساخلوی شهر برای شش هفته مقاومت کردند ، کوچه به کوچه و خانه به خانه جنگیدند و نشان دادند که ارتش مزد و ربغتی ، برخلاف تصور

صدام تکریتی ، یک « گردش تفریحی » در پیش ندارد .

اما ، این مطالب اکنون جز و تاریخ است و قصد ما در اینجا تاریخ نویسی نیست . مهم این است که اکنون برای دوست و دشمن روشن است که ملت ایران وجود دارد و متحد است و برای حفظ استقلال و تمامیت ارضی خود با تمام قوانین می کند . پیروزی خرمشهر در واقع اخطاری است به همه ی ماجراجویانی که تصور می کردند می توانند اراده ی خود را به زور به ملت ایران تحمیل کنند . حزب پان ایرانیست به شهادت اسناد موجود ، از نخستین روز جنگ ایمان داشت که پیروزی قاطع و نهائی از آن ملت و ارتش ایران خواهد بود . ما حتی لحظه ای تردید نداشتیم که جنگ بزرگ میهنی ایران ، جنگی عادلانه است که با پیروزی ملت ایران برمتجاوزین پایان خواهد یافت .

حزب پان ایرانیست از نخستین روز جنگ به همه ی اعضا و هواداران خود تعلیم داد که بلافاصله در خدمت نیروهای مسلح قرارگیرند . در 20 ماه گذشته بسیاری از پان ایرانیست ها در جبهه ی نبرد به افتخار شهادت رسیدند و یا زخمی شدند که امروز ، زخم آنها از غرور انگیزترین نشان های افتخارشان به شمار می آید . در خارج از ایران نیز ، حزب پان ایرانیست با توجه به این واقعیت که ایران در حال حاضر دارای یک حضور دیپلماتیک در صحنه ی بین المللی نیست ، وظیفه ی مقدس مبارزه علیه اقدامات دیپلماتیک و تبلیغاتی رژیم و حامیان آن را به عهده گرفت . حزب ما با تهیه و انتشار بررسی های علمی متکی بر اسناد و مدارک تاریخی و سیاسی ، مراجع جهانی را از حقانیت ایران در مساله ی اروند رود و از تجاوزات دیرین رژیم عراق ، آگاه کرد . فعالان پان ایرانیست و هواداران حزب ما با انتشار مقالات ، ایراد سخنرانیها ، ملاقات با شخصیت های بین المللی و انجام مصاحبه های مطبوعاتی و رادیو و تلویزیونی در کشورهای گوناگون در واقع نقش شبکه ی دیپلماتیک ملت ایران را ایفا نمودند. در همان حال ، پان ایرانیست ها به مبارزه ای قاطع و همه جانبه با مزدوران ایرانی نمای رژیم بعثی در خارج پرداختند و موفق شدند که صفوف اپوزیسیون واقعی ملی را از صف موثلفین رژیم بعث عراق مشخص سازند .

پیروزی ایران در خرمشهر را باید در عین حال سرآغاز فصلی تازه از مبارزات ملت ایران دانست . حزب پان ایرانیست از 20 ماه قبل با تجزیه و تحلیل دقیق مسائل اساسی کشور ، دولت جبهه ی نبرد ملی را مشخص کرد . در جبهه ی اول ، ملت ایران علیه مهاجم عراقی و حامیان مرتجع و استعمارگر صدام می جنگید . در جبهه دوم ، نبرد ملت ایران علیه رژیم « استبداد سیاه » بود و هست . حزب پان ایرانیست نشان داد که این دو جبهه با یکدیگر مرتبط اند ، زیرا در هر دو جبهه ملت ایران برای حفظ استقلال و آزادی و هویت ملی و فرهنگی خود می جنگد .

با پیروزی در جبهه ی خارجی و پس از نابودی کامل همه ی آثار تجاوز عراق ، ملت ما بایستی تمام قوای خود را در راه نابودی استبداد سیاه تجهیز کند و بکار گیرد .
در مورد نابودی کامل همه ی آثار تجاوز عراق ، مواضع حزب پان ایرانیست از آغاز مشخص بوده و هست و همان مواضع ملت ایران است ؛ هیچ تغییری در مرزهای آبی و خاکی ایران به سود عراق یا هر کشور خارجی دیگر قابل قبول نخواهد بود . معاهده ی مرزی 1975 به قوت خود باقی است . مهاجم متجاوز بایستی غرامت کامل خساراتی را که به ایران وارد کرده بپردازد . مسئولان این تجاوز که جنایتکاران جنگی هستند بایستی محاکمه و مجازات شوند .

در جبهه ی مبارزه علیه رژیم « استبداد سیاه » از هم اکنون مسئولیت گردانندگان رژیم غاصب تهران ، در صدماتی که ایران و ملت ایران در این جنگ تحمل نموده مطرح است . چه کسانی کادرهای علمی و فرماندهی ارتش را از میان بردند ؟ چه کسانی افراد بی کفایت و مشکوک را به عنوان « فرمانده کل قوا » و آقا بالاسر به اصطلاح دینی ، به نیروهای مسلح تحمیل نمودند ؟ چه کسانی تا همین چند ماه پیش از تأمین بودجه ی لازم برای ارتش رزمنده و میهن پرست ایران جلوگیری می کردند ؟
گردانندگان رژیم « استبداد سیاه » نمی توانند از برابر این پرسش ها بگریزند و باید در پیشگاه ملت و ارتش ایران پاسخگو باشند .

در اینجا ، تأکید بر این موضوع ضرور است که هرگز ملت ایران مسئولیت آن تعداد معدودی ایرانی نمایانی را که زیر پوشش دروغین مبارزه با رژیم « استبداد سیاه » دست همکاری در دست رژیم متجاوز بعث عراق و حامیان آن گذاردند ، فراموش نمی کند . آنها که خود را به مرحله ی پست جیره خواری صدام تکریتی رسانیدند . آنها که همکار و مشاور سیاسی و نظامی صدام حسین برای تجاوز به میهن ما بودند . آنها که بر سر سفره ی خون دهها هزار هم میهنان ما نشستند و آنگاه به عنوان مبارزان ضد رژیم « استبداد سیاه » عاملان سیاسی ، نظامی و تبلیغاتی متجاوزین به ایران شدند . آنها که با همکاری متجاوزین به ایران و طرح ریزی و اجرای طرح شوم تجاوز بر ایران خود موجبات تثبیت رژیم در حال سقوط « استبداد سیاه » را فراهم نمودند ، هرگز نمی توانند شانه از بار سنگین مسئولیت خیانت های خود خالی کنند .

رهائی خرمشهر همه ی صورت مساله ها را تغییر داده است . اکنون یک بررسی مجدد و همه بجانب از مسائل امروز و راه های فردا ضرورت دارد . در انجام این مهم ، همه ی نیروهای ملی و میهن پرست ، بایستی به نوبه ی خود سهم داشته باشند .

حزب پان ایرانیست ، برای تعیین خطوط استراتژیک مبارزه ، با توجه به پیروزی خرمشهر به بررسی مجدد مسائل جامعه ی ایرانی و راه حل های آن خواهد پرداخت . انتظار ما این است که دیگر به نیروهای مبارز ملی نیز به نوبه ی خود برای تعیین مواضع و مشی های تازه ای که ضرورت یافته هرچه زودتر اقدام کنند .
امروز ، حزب پان ایرانیست وحدت عمل همه نیروهای مبارز ملی را ضرورتی را ضرورتی دیگر می داند . این وحدت عمل تنها بر اساس دریافت یکسان یا مشابه می توانند به وجود آید . بدین سبب انجام مذاکرات و تعاطی نظرهای فوری ، میان همه ی نیروهای مبارز ملی را به عنوان یک الزام قاطع میهنی ، توصیه می نمایم .

پاینده ایران
5/3/1361
حزب پان ایرانیست